

О. С. Вакуленко

Кушнарєнко Раїса Захарівна

КУШНАРЄНКО Раїса Захарівна (04. 07. 1925, м. Лунінець, нині Брест. обл., Білорусь) – майстриня художньої вишивки. Заслужений майстер народної творчості України (1995). Бронз. (1987) та срібна (1990) медалі ВДНГ УРСР. Член НСМНМУ (1992). Освіта середня. Мистецтву навч. самотужки. Працювала 1945–82 ст. бухгалтером на підприємствах. Учасниця всеукр. (від 1986), обл. (від 1991) мист. виставок. Вишиває рушники та ікони (осн. техніки: рушник. шви, мережки, лічил. гладь, хрестик), створює вироби з бісеру. Окремі роботи зберігаються у Шевченків. нац. заповіднику у м. Канів (Черкас. обл.), Музеї Т. Шевченка у Торонто (Канада), Музеї нар. мистецтва Слобожанщини (Харків).

Фотоілюстрації

Основні твори

рушники – «Доля моя, доля» (1983), «Троянди» (1984), «Букет» (1985), «Т. Шевченко», «Зимовий настрій», «Півники», «Червоними нитками», «Мрія», «Ніжність», «Осінь» (усі – 1986), «Їхав козак за Дунай», «Спомин», «Надія» (усі – 1987), «Гиля, гиля, гуси», «Берегиня»,

«Седнівська криниця», «Хвилі Дніпра» (усі – 1988), «Наймичка», «Молитва» (обидва – 1990), «Виноград» (1991); сорочки – «Молодість», «Марічка» (обидві – 1985), «Ксенія» (1986), «Іду за сонцем» (2005); ґердани – «Ажурний», «Жовтень» (обидва – 2000), «Півники» (2001), «Срібло» (2002).

Рекомендована література

1. Євсєєва О. Мої літа, моє багатство // Нар. мистецтво. 2005. № 3–4.

Покликання на статтю:

Кушнарєнко Раїса Захарівна / О. С. Вакулєнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Рєдкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Жєлєзняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52512>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).